

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾
z dnia.....2006 r.
w sprawie zwalczania klasycznego pomoru świń²⁾

Na podstawie art. 61 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm. ³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i tryb postępowania:
 - a) przy podejrzeniu klasycznego pomoru świń, zwanego dalej "chorobą",
 - b) przy stwierdzaniu choroby;
- 2) sposób i warunki określania obszaru zapowietrzonego i zagrożonego;
- 3) środki stosowane przy zwalczaniu choroby;
- 4) sposoby czyszczenia i odkażania;
- 5) warunki i sposób ponownego umieszczania świń w gospodarstwie;
- 6) warunki i sposób wprowadzania szczepień interwencyjnych.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) świnia - zwierzę z rodziny Suidae;
- 2) dzik - świnie, która nie jest utrzymywana lub hodowana w gospodarstwie;
- 3) instrukcja diagnostyczna - instrukcję przygotowaną w celu zapewnienia jednolitych procedur diagnozowania choroby, określoną w decyzji Komisji 2002/106/WE z dnia 1 lutego 2002 r. zatwierdzającej Podręcznik Diagnostyczny ustanawiający procedury diagnostyczne, metody pobierania próbek oraz kryteria oceny wyników badań laboratoryjnych w celu potwierdzenia klasycznego pomoru świń (Dz. Urz. WE L 39 z 9.2.2002, str. 71);
- 4) świnia podejrzana o chorobę lub zakażenie - świnie, u której za życia lub po śmierci występują objawy kliniczne lub zmiany patologiczne wskazujące na chorobę lub zakażenie, albo świnie, co do której powzięto podejrzenie

wystąpienia choroby lub zakażenia na podstawie wyników badań laboratoryjnych przeprowadzonych zgodnie z instrukcją diagnostyczną;

- 5) świnia chora lub zakażona - świnie, u której za życia lub po śmierci urzędowy lekarz weterynarii stwierdził chorobę na podstawie objawów klinicznych, zmian patologicznych lub wyników badań laboratoryjnych przeprowadzonych zgodnie z instrukcją diagnostyczną;
- 6) ognisko pierwotne choroby – ognisko choroby w powiecie nie powiązane epizootycznie z innym ogniskiem choroby w tym samym powiecie lub pierwsze stwierdzone ognisko choroby w innym powiecie;
- 7) gospodarstwo kontaktowe - gospodarstwo, do którego została przeniesiona choroba za pośrednictwem osób, świń, pojazdów lub w inny sposób;
- 8) obszar o wysokim zagęszczeniu świń - obszar o promieniu 10 km wokół gospodarstwa, w którym znajdują się świnie chore lub zakażone, podejrzane o chorobę lub zakażenie oraz w którym zagęszczenie świń jest większe niż 800 świń na km², a ponadto gospodarstwo to jest położone w powiecie, na obszarze którego zagęszczenie świń jest wyższe niż 300 świń na km², lub w odległości nie większej niż 20 km od granic takiego powiatu;
- 9) szczepionka znakowana – szczepionkę, której zastosowanie umożliwi odróżnienie świń i dzików szczepionych od zwierząt, które uległy zakażeniu szczepem terenowym wirusa choroby, poprzez przeprowadzenie badań laboratoryjnych zgodnie z instrukcją diagnostyczną.

§ 3. 1. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu wystąpienia choroby w gospodarstwie podejmuje niezwłocznie, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, następujące czynności, mające na celu stwierdzenie albo wykluczenie choroby:

- 1) nakazuje posiadaczowi świń sporządzenie spisu wszystkich świń w gospodarstwie, z podziałem na grupy produkcyjne oraz określeniem liczby świń padłych i świń podejrzanych o zakażenie lub chorobę; dane w spisie posiadacz uaktualnia z uwzględnieniem świń urodzonych lub padłych od dnia podejrzenia wystąpienia choroby; spis jest udostępniany każdorazowo do wglądu powiatowemu lekarzowi weterynarii;
- 2) przeprowadza:
 - a) dochodzenie epizootyczne,

- b) kontrolę prawidłowości oznakowania świń i prowadzenia księgi rejestracji, które są określone w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;

3) zakazuje:

- a) wyprowadzania świń z pomieszczeń, w których są utrzymywane, lub nakazuje ich utrzymywanie w gospodarstwie w miejscu wykluczającym kontakt z pozostałymi świnią i innymi gatunkami zwierząt,
- b) wprowadzania do gospodarstwa i wyprowadzania z gospodarstwa świń oraz może zakazać wyprowadzania z gospodarstwa innych gatunków zwierząt;

4) nakazuje:

- a) przeprowadzenie dezynsekcji lub deratyzacji w gospodarstwie, jeżeli to konieczne,
- b) stosowanie przy wejściach i wyjściach, wjazdach i wyjazdach z gospodarstwa oraz z pomieszczeń, w których są utrzymywane śwynie, wskazanych przez niego produktów biobójczych, w rozumieniu przepisów o produktach biobójczych,
- c) zachowanie zasad higieny niezbędnych do ograniczenia ryzyka rozprzestrzeniania choroby, w szczególności odkażanie rąk i obuwia przez osoby wchodzące do gospodarstwa lub z niego wychodzące,
- d) czyszczenie i odkażenie środków transportu przed opuszczeniem przez nie gospodarstwa.

2. Powiatowy lekarz weterynarii wyraża pisemną zgodę na:

1) przemieszczanie:

- a) osób do gospodarstwa oraz z gospodarstwa, w którym są utrzymywane śwynie podejrzane o chorobę lub zakażenie,
- b) środków transportu do gospodarstwa oraz z gospodarstwa, w którym są utrzymywane śwynie podejrzane o chorobę lub zakażenie;

2) wnoszenie lub wywożenie z gospodarstwa zwłok świń, mięsa pozyskanego ze świń, wyrobów mięsnych pozyskanych ze świń, materiału biologicznego świń, pasz, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz nawozów naturalnych w rozumieniu przepisów o nawozach i nawożeniu, które mogłyby przenieść wirusa choroby.

3. Niedopuszczalne jest wnoszenie lub wywożenie z gospodarstwa mięsa pozyskanego ze świń, wyrobów mięsnych pozyskanych ze świń oraz materiału

biologicznego świń podejrzanych o chorobę lub zakażenie, w celu wprowadzania na rynek.

4. Środki, o których mowa w ust. 1-3, stosuje się do dnia wykluczenia choroby przez powiatowego lekarza weterynarii.

5. Jeżeli wymaga tego sytuacja epizootyczna, w szczególności gdy gospodarstwo jest położone w obszarze o wysokim zagęszczeniu świń, powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) może zastosować środki przewidziane w § 4 w całym gospodarstwie albo w części gospodarstwa, gdzie utrzymywane jest stado, w którym znajdują się świny podejrzane o zakażenie wirusem choroby pod warunkiem, że stado to jest utrzymywane w całkowitej izolacji od innych stad świń w gospodarstwie;
- 2) w przypadku, o którym mowa w pkt 1 pobiera, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, reprezentatywną liczbę próbek od świń zabitych w celu stwierdzenia albo wykluczenia obecności wirusa choroby;
- 3) może tymczasowo określić obszar zagrożony wokół gospodarstwa i w obszarze tym zastosować niektóre albo wszystkie środki, o których mowa w ust. 1 i 2; przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia choroby w gospodarstwie wyznacza je jako ognisko choroby oraz, poza środkami określonymi w § 3 ust. 1-3:

- 1) przeprowadza dochodzenie epizootyczne;
- 2) nakazuje i nadzoruje:
 - a) niezwłoczne zabicie wszystkich świń, w sposób wykluczający rozprzestrzenianie wirusa choroby, w szczególności podczas transportu i zabijania zwierząt,
 - b) pobranie od świń w trakcie zabijania, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, odpowiedniej liczby próbek, w celu ustalenia sposobu wprowadzenia wirusa choroby do gospodarstwa oraz czasu, jaki mógł upłynąć od dnia jego wprowadzenia do dnia stwierdzenia choroby,
 - c) przetworzenie zwłok świń oraz mięsa i wyrobów mięsnych pozyskanych ze świń poddanych ubojowi w okresie od dnia prawdopodobnego wprowadzenia wirusa choroby do gospodarstwa do dnia stwierdzenia choroby w tym gospodarstwie, w sposób określony w rozporządzeniu 1774/2002/WE z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającym przepisy sanitarne dotyczące

produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1),

d) zniszczenie:

- materiału biologicznego świń, pobranego w okresie od dnia prawdopodobnego wprowadzenia wirusa choroby do gospodarstwa do dnia stwierdzenia choroby w tym gospodarstwie,
- przedmiotów i substancji, które mogły zostać skażone, w tym pasz, chyba że poddano je obróbce zapewniającej zniszczenie wirusa choroby,
- przedmiotów jednorazowego użytku, które mogły zostać skażone, w tym wykorzystywanych przy uboju,

e) czyszczenie i odkażenie, a jeżeli to konieczne także dezynsekcję, pomieszczeń, w których były utrzymywane świny, środków transportu używanych do transportu świń lub ich tusz oraz przedmiotów, sprzętu, ściółki, obornika i gnojowicy, które mogły zostać skażone;

3) wysłała próbki, pobrane zgodnie z instrukcją diagnostyczną, do badań laboratoryjnych w celu określenia typu genetycznego wirusa choroby - w przypadku ogniska pierwotnego choroby.

§ 5. 1. Powiatowy lekarz weterynarii może odstąpić od stosowania środków, o których mowa w § 4 pkt 2:

- 1) lit. a i lit. d tiret pierwsze, w przypadku gdy chorobę stwierdzono w laboratorium, ogrodzie zoologicznym, rezerwacie przyrody lub na ogrodzonym obszarze, na którym są utrzymywane świny na potrzeby prowadzenia podstawowych lub stosowanych badań naukowych lub do celów związanych z ochroną gatunków lub rzadkich ras hodowlanych;
- 2) lit. a, w przypadku gdy gospodarstwo składa się z co najmniej dwóch stad świń, w stosunku do stad, w których nie podejrzewa się wystąpienia ani nie stwierdzono choroby, w celu umożliwienia zakończenia tuczu świń w tych stadach.

2. Warunkiem odstąpienia od zabicia stad świń, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jest ich utrzymywanie w całkowitej izolacji od innych stad świń w gospodarstwie, w szczególności zapewnienie odrębnej obsługi, używanego sprzętu oraz sposobu karmienia i pojenia świń.

3. Powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) określa sposób postępowania w przypadkach, o których mowa w ust. 1;
- 2) niezwłocznie przekazuje informację o wystąpieniu przypadków, o których mowa w ust. 1 wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.

4. Wojewódzki lekarz weterynarii po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, powiadamia o tym niezwłocznie Głównego Lekarza Weterynarii.

5. Główny Lekarz Weterynarii natychmiast powiadamia Komisję Europejską o wystąpieniu przypadków, o których mowa w ust. 1.

§ 6. 1. W gospodarstwach uznanych w wyniku dochodzenia epizootycznego za gospodarstwa kontaktowe, powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) pobiera, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, próbki od świń zabitych, w celu stwierdzenia albo wykluczenia choroby
- 2) stosuje środki, o których mowa w § 3, do dnia wykluczenia choroby;
- 3) stosuje środki, o których mowa w § 4, jeżeli wymaga tego sytuacja epizootyczna, w tym pobiera odpowiednią liczbę próbek do badań laboratoryjnych w celu stwierdzenia albo wykluczenia obecności wirusa choroby w gospodarstwie kontaktowym.

2. Główne kryteria oraz czynniki ryzyka, które powinny być uwzględnione przez powiatowego lekarza weterynarii przy podejmowaniu decyzji o zabiciu świń w gospodarstwach kontaktowych, są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 7.1. Jeśli wyniki dochodzenia epizootycznego wskazują, że choroba mogła zostać przeniesiona z lub do gospodarstw położonych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie przekazuje tę informację wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1, powiadamia o tym niezwłocznie Głównego Lekarza Weterynarii.

3. Główny Lekarz Weterynarii natychmiast powiadamia o sytuacji, o której mowa w ust. 1 Komisję Europejską oraz właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich.

§ 8. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, wojewoda albo minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku wyznaczenia ogniska choroby, określa obszar:

- 1) zapowietrzony, o promieniu co najmniej 3 km wokół ogniska choroby;

2) zagrożony, o promieniu co najmniej 10 km wokół ogniska choroby.

2. Obszar zapowietrzony i zagrożony określa się, uwzględniając:

- 1) wyniki dochodzenia epizootycznego;
- 2) warunki geograficzne, z uwzględnieniem granic naturalnych lub sztucznych;
- 3) lokalizację i odległości pomiędzy gospodarstwami, w których są utrzymywane świnie;
- 4) drogi przemieszczania świń;
- 5) lokalizację rzeźni oraz miejsc, w których świnie mogą być zabijane lub poddawane ubojowi;
- 6) środki transportu i sprzęt wykorzystywany do przemieszczania świń, w szczególności transportowanych do rzeźni, oraz liczbę osób nadzorujących przemieszczanie świń wewnątrz tych obszarów.

3. W przypadku gdy obszar zapowietrzony lub zagrożony obejmuje terytorium kilku państw członkowskich, Główny Lekarz Weterynarii współpracuje z właściwymi organami państw członkowskich w celu określenia obszaru zapowietrzonego i zagrożonego.

4. Powiatowy lekarz weterynarii, wojewoda albo minister właściwy do spraw rolnictwa podaje do publicznej wiadomości w środkach masowego przekazu lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób na danym terenie informację o ograniczeniach i zagrożeniach związanych z wystąpieniem choroby.

§ 9. 1. Powiatowy lekarz weterynarii sporządza niezwłocznie w obszarze zapowietrzonym spis wszystkich gospodarstw, w których są utrzymywane świnie.

2. Powiatowy lekarz weterynarii w okresie 7 dni od dnia określenia obszaru zapowietrzonego:

- 1) przeprowadza badanie kliniczne wszystkich świń utrzymywanych w gospodarstwach objętych spisem;
- 2) kontroluje prawidłowość oznakowania świń i prowadzenia księgi rejestracji.

§ 10. 1. W obszarze zapowietrzonym powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) zakazuje:
 - a) wywożenia świń oraz materiału biologicznego świń z gospodarstwa,
 - b) transportu świń po drogach publicznych lub prywatnych, z wyłączeniem dróg w gospodarstwie, jeżeli jest to konieczne;

2) nakazuje:

a) niezwłoczne czyszczenie i odkażenie środków transportu oraz sprzętu używanego do transportu:

- zwierząt,
- tusz i zwłok zwierząt,
- paszy,
- nawozów naturalnych,
- ściółki,
- przedmiotów,

które mogły zostać skażone wirusem choroby,

b) zachowanie zasad higieny niezbędnych do ograniczenia ryzyka rozprzestrzeniania choroby, w szczególności odkażanie rąk i obuwia przez osoby wchodzące do gospodarstwa lub z niego wychodzące,

c) niezwłoczne powiadomienie go przez posiadaczy świń o wszystkich przypadkach świń padłych lub chorych w gospodarstwie.

2. Powiatowy lekarz weterynarii wyraża pisemną zgodę na:

- 1) wprowadzanie do gospodarstwa lub wyprowadzanie z gospodarstwa zwierząt z gatunków innych niż świnie;
- 2) ponowne użycie środka transportu po sprawdzeniu, że czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy.

3. Przepisu ust. 1 pkt 1 lit. b nie stosuje się do drogowego lub kolejowego transportu świń bez rozładunku lub postojów w obszarze zapowietrzonym, a także do transportu świń pochodzących spoza obszaru zapowietrzonego, przewożonych w celu niezwłocznego dokonania ich uboju w rzeźni znajdującej się w tym obszarze.

4. Powiatowy lekarz weterynarii, po upływie 30 dni od dnia zakończenia wstępnego czyszczenia i odkażania we wszystkich ogniskach choroby, może odstąpić od zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i wyrazić zgodę na wywóz świń z gospodarstwa bezpośrednio do:

- 1) wyznaczonej przez niego rzeźni, w celu niezwłocznego dokonania ich uboju, przy czym, jeżeli jest to możliwe - do rzeźni znajdującej się w obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym; tusze świń przetwarza się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii;
- 2) zakładu prowadzącego działalność w zakresie przetwarzania, wykorzystywania lub usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w celu

niezwłocznego zabicia tych świń; zwłoki świń przetwarza się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii;

3) innych miejsc znajdujących się w obszarze zapowietrzonym, jeżeli jest to konieczne; przepisy § 5 ust. 3 pkt 2 oraz ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

5. Powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę, o której mowa w ust. 4, jeżeli:

- 1) przeprowadził w gospodarstwie badanie kliniczne świń, w tym wszystkich świń, które mają być wywiezione, obejmujące zwłaszcza dokonanie pomiaru temperatury ich ciała, oraz stwierdził prawidłowość oznakowania świń i prowadzenia księgi rejestracji;
- 2) pobrał od świń przeznaczonych do uboju lub zabicia, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, próbki do badań w celu wykrycia albo wykluczenia choroby;
- 3) na podstawie badań, o których mowa w pkt 1 i 2, nie stwierdzono choroby.

6. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii wyraził zgodę, o której mowa w ust. 4:

- 1) świnie przewozi się w zaplombowanych przez tego lekarza środkach transportu;
- 2) po zakończeniu transportu środki transportu i sprzęt użyty do transportu świń niezwłocznie czyści się i odkaża.

7. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii wyraził zgodę, o której mowa w ust. 4 pkt 1:

- 1) lekarz ten informuje powiatowego lekarza weterynarii, właściwego ze względu na miejsce położenia rzeźni, o zamiarze przywozu świń;
- 2) powiatowy lekarz weterynarii, właściwy ze względu na miejsce położenia rzeźni, informuje tego lekarza o przywozie świń do rzeźni.

8. W rzeźni:

- 1) świnie, o których mowa w ust. 4 pkt 1, są przetrzymywane i poddawane ubojowi oddzielnie od innych świń;
- 2) powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza badanie przed- i poubojowe, ze szczególnym uwzględnieniem występowania oznak choroby.

9. Mięso pozyskane ze świń, o których mowa w ust. 4 pkt 1, jest:

- 1) oznakowane znakiem określonym w przepisach o produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanych na obszarach podlegających ograniczeniom;
- 2) przetwarzane w zakładzie wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii, w sposób określony w przepisach, o których mowa w pkt 1;
- 3) przewożone w środkach transportu zaplombowanych przez powiatowego lekarza weterynarii, w przypadku transportu do zakładu, o którym mowa w pkt 2.

§ 11. Jeżeli środki, o których mowa w § 10 ust. 1 i 2 są utrzymywane powyżej 30 dni z powodu wystąpienia kolejnych ognisk choroby lub jeżeli jest to uzasadnione dobrostanem zwierząt lub problemami w utrzymywaniu świń, powiatowy lekarz weterynarii, na wniosek posiadacza świń, może wyrazić zgodę na wywóz świń z gospodarstwa bezpośrednio do:

- 1) wyznaczonej przez niego rzeźni, w celu niezwłocznego dokonania ich uboju, przy czym jeżeli jest to możliwe - do rzeźni znajdującej się w obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym; tusze świń przetwarza się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii, w sposób określony w przepisach o produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanych na obszarach podlegających ograniczeniom;
- 2) zakładu prowadzącego działalność w zakresie przetwarzania, wykorzystywania lub usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w celu niezwłocznego zabicia tych świń; zwłoki świń przetwarza się w sposób, o którym mowa w § 4 pkt 2 lit. c;
- 3) innych miejsc znajdujących się w obszarze zapowietrzonym; przepisy § 5 ust. 3 pkt 2 oraz ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 12. 1. Przepisy § 10 i 11 stosuje się w obszarze zapowietrzonym, co najmniej do dnia:

- 1) zakończenia czyszczenia i odkażania przeprowadzonego we wszystkich ogniskach choroby;
- 2) uzyskania u świń we wszystkich gospodarstwach wyników badań klinicznych i laboratoryjnych, przeprowadzonych zgodnie z instrukcją diagnostyczną, wykluczających zakażenie wirusem choroby.

2. Badania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadza się po upływie 30 dni od dnia zakończenia wstępnego czyszczenia i odkażania we wszystkich ogniskach choroby.

§ 13. 1. W obszarze zagrożonym:

- 1) sporządza się spis wszystkich gospodarstw, w których są utrzymywane świnie;
- 2) środki określone w § 10 ust. 1 i ust. 3-9 stosuje się odpowiednio, co najmniej do

dnia:

- a) zakończenia czyszczenia i odkażania przeprowadzonego we wszystkich ogniskach choroby,
- b) uzyskania u świń we wszystkich gospodarstwach wyników badań klinicznych i laboratoryjnych, przeprowadzonych zgodnie z instrukcją diagnostyczną, wykluczających zakażenie wirusem choroby.

2. Powiatowy lekarz weterynarii wyraża zgodę na przywożenie do gospodarstwa lub wywożenie z gospodarstwa zwierząt z gatunków innych niż świnie w terminie 7 dni od dnia określenia obszaru zagrożonego.

3. W obszarze zagrożonym termin, o którym mowa w:

- 1) § 10 ust. 4 - wynosi 21 dni;
- 2) § 12 ust. 2 - wynosi 20 dni.

§ 14. 1. Czynności związane z zabijaniem świń przeprowadza się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii w sposób wykluczający przetrwanie i rozprzestrzenianie wirusa choroby, a czynności związane z czyszczeniem, odkażaniem, dezynsekcją i deratyzacją przeprowadza się ponadto zgodnie z wytycznymi powiatowego lekarza weterynarii.

2. Warunki i sposoby przeprowadzania czyszczenia i odkażania są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 15. 1. Ponowne umieszczanie świń w gospodarstwie, wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii jako ognisko choroby, może nastąpić po upływie 30 dni od dnia zakończenia czyszczenia i odkażania w tym gospodarstwie oraz odbywa się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii.

2. Ponowne umieszczanie świń w gospodarstwie, w którym świnie są utrzymywane na otwartym terenie, rozpoczyna się od wprowadzenia świń wskaźnikowych:

- 1) które zostały zbadane i nie wykryto u nich obecności przeciwciał przeciwko wirusowi choroby, lub
- 2) pochodzących z gospodarstw nieobjętych ograniczeniami związanymi z chorobą.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, po upływie 40 dni od dnia wprowadzenia do gospodarstwa świń wskaźnikowych, o których mowa w ust. 2, pobiera od tych świń, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, próbki do badań serologicznych mających na celu stwierdzenie albo wykluczenie obecności przeciwciał przeciwko wirusowi choroby.

4. Pełne ponowne umieszczenie świń w gospodarstwie, o którym mowa w ust. 2, jest dopuszczalne w przypadku, gdy badania, o których mowa w ust. 3, nie wykazały u żadnej ze świń obecności przeciwciał przeciwko wirusowi choroby.

5. Ponowne umieszczanie świń w gospodarstwie innym niż gospodarstwo, o którym mowa w ust. 2:

- 1) przeprowadza się w sposób określony w ust. 2-4 albo
- 2) polega na całkowitym odnowieniu stada z zachowaniem następujących warunków:
 - a) wszystkie świny są przywożone, w okresie 20 dni od dnia zakończenia czyszczenia i odkażania w tym gospodarstwie, z gospodarstw nieobjętych ograniczeniami związanymi z chorobą,
 - b) po upływie 40 dni od dnia ostatniego wprowadzenia świń, o których mowa w lit. a, powiatowy lekarz weterynarii pobiera od tych świń, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, próbki do badań serologicznych mających na celu stwierdzenie albo wykluczenie obecności przeciwciał przeciwko wirusowi choroby.

6. Niedopuszczalne jest przemieszczanie świń poza gospodarstwo, o którym mowa w ust. 2 i 5, przed uzyskaniem wyników badań serologicznych, wykluczających obecność przeciwciał przeciwko wirusowi choroby.

7. Powiatowy lekarz weterynarii, uwzględniając sytuację epizootyczną, może wyrazić zgodę na inny sposób umieszczania świń w gospodarstwie, wyznaczonym przez niego jako ognisko choroby, jeżeli upłynęło 6 miesięcy od dnia zakończenia czyszczenia i odkażania w tym gospodarstwie.

§ 16. 1. Przepisów § 3-7 i 9-15 nie stosuje się do przypadków podejrzenia lub stwierdzenia choroby w rzeźni lub w środkach transportu.

2. Przepisów § 3 - 15 nie stosuje się do przypadków podejrzenia lub stwierdzenia choroby u dzików.

§ 17. 1. W przypadku podejrzenia wystąpienia choroby w rzeźni lub środkach transportu, powiatowy lekarz weterynarii podejmuje niezwłocznie, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, czynności mające na celu wykrycie albo wykluczenie choroby.

2. W przypadku stwierdzenia choroby w rzeźni lub w środkach transportu, powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) nakazuje i nadzoruje:

- a) niezwłoczne zabicie wszystkich świń znajdujących się na terenie rzeźni lub w środkach transportu,
 - b) przetworzenie tusz, zwłok, mięsa i produktów ubocznych:
 - pozyskanych ze świń podejrzanych o zakażenie lub o chorobę, chorych lub zakażonych,
 - skażonych lub podejrzanych o skażenie,
 - c) czyszczenie i odkażenie budynków, sprzętu i wyposażenia oraz środków transportu;
- 2) przeprowadza dochodzenie epizootyczne;
 - 3) poddaje izolat wirusa choroby badaniom laboratoryjnym, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, w celu określenia typu genetycznego wirusa choroby;
 - 4) zakazuje wprowadzenia do rzeźni lub środków transportu zwierząt przeznaczonych do uboju lub ich transportu, przed upływem co najmniej 24 godzin od zakończenia czyszczenia i odkażania.

3. Przepisy § 6, w przypadku stwierdzenia choroby w rzeźni lub w środkach transportu, stosuje się w gospodarstwach:

- 1) z których pochodzą:
 - a) świnie podejrzane o zakażenie lub o chorobę, chore lub zakażone,
 - b) tusze i zwłoki świń, o których mowa w lit. a,
 - c) skażone tusze świń;
- 2) kontaktowych w stosunku do gospodarstw, o których mowa w pkt 1
 - chyba że na podstawie dochodzenia epizootycznego powiatowy lekarz weterynarii stwierdzi konieczność zastosowania innych środków.

§ 18. 1. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu choroby u dzików niezwłocznie:

- 1) powiadamia posiadaczy świń i myśliwych o podejrzeniu choroby u dzików;
- 2) podejmuje czynności mające na celu wykrycie albo wykluczenie choroby, w szczególności przeprowadza badanie poubojowe lub sekcyjne odstrzelonych lub padłych dzików oraz przesyła do badań laboratoryjnych próbki pobrane ze wszystkich odstrzelonych lub padłych dzików.

2. Powiatowy lekarz weterynarii po stwierdzeniu choroby u dzików w obszarze, w którym nie stosuje się środków zwalczania choroby u dzików, podejmuje niezwłocznie następujące czynności:

- 1) zwraca się, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, z pisemną prośbą do Głównego Lekarza Weterynarii, o zwołanie posiedzenia Rady Sanitarno-Epizootycznej;
- 2) wyznacza ognisko choroby oraz określa obszar, w którym po stwierdzeniu jednego albo większej liczby przypadków choroby stosuje się środki zwalczania choroby określone w ust. 4 i 5 lub § 19.

3. Obszar, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, określa się, uwzględniając:

- 1) wyniki przeprowadzonego dochodzenia epizootycznego;
- 2) wielkość populacji dzików na danym obszarze;
- 3) geograficzne rozprzestrzenienie choroby;
- 4) drogi przemieszczania dzików oraz istnienie naturalnych lub sztucznych barier dla przemieszczania się dzików.

4. Powiatowy lekarz weterynarii w obszarze, o którym mowa w ust. 2 pkt 2:

- 1) przeprowadza badania wszystkich świń chorych oraz padłych;
- 2) przeprowadza, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, badania wszystkich dzików odstrzelonych lub padłych, w celu wykrycia albo wykluczenia choroby;
- 3) wysyła próbki pobrane, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, od świń lub dzików do badań laboratoryjnych w celu określenia typu genetycznego wirusa choroby;
- 4) nakazuje:
 - a) posiadaczom świń sporządzenie oraz uaktualnianie spisu wszystkich świń w gospodarstwie, z podziałem na grupy produkcyjne; w gospodarstwach, w których świnie są utrzymywane na otwartym terenie, pierwszy spis może być sporządzony na podstawie danych szacunkowych; spis jest udostępniany każdorazowo do wglądu powiatowemu lekarzowi weterynarii,
 - b) używanie wskazanych przez niego produktów biobójczych przy wejściach i wyjściach, wjazdach i wyjazdach z gospodarstwa oraz z pomieszczeń, w których są utrzymywane świnie,
 - c) osobom mającym kontakt z dzikami zachowanie zasad higieny niezbędnych do ograniczenia ryzyka rozprzestrzeniania choroby, w szczególności odkażanie rąk i obuwia,
 - d) przetworzenie w sposób, o którym mowa w § 4 pkt 2 lit. c zwłok, tusz oraz mięsa pozyskanego ze świń lub dzików, u których wyniki badań, o których mowa w pkt 3 wykazały zakażenie wirusem choroby,

e) przetworzenie w sposób, o którym mowa w § 4 pkt 2 lit. c produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego;

5) zakazuje:

- a) wyprowadzania świń z pomieszczeń, w których są utrzymywane, lub nakazuje utrzymywanie ich w miejscu wykluczającym bezpośredni lub pośredni kontakt z dzikami,
- b) przywożenia i wywożenia świń z gospodarstwa bez uzyskania jego zgody,
- c) wnoszenia i wwożenia do gospodarstwa tusz i zwłok dzików oraz ich części, a także materiałów lub przedmiotów, które mogły zostać skażone wirusem choroby,
- d) wprowadzania świń oraz materiału biologicznego świń na rynek,
- e) wprowadzania mięsa dzików na rynek, w przypadku gdy badania, o których mowa w ust. 4 pkt 2 wykluczają obecność wirusa choroby,
- f) wstępu do gospodarstw, w których są utrzymywane świny, osobom mającym kontakt z dzikami.

5. W przypadku gdy choroba zostanie stwierdzona na obszarze państwa członkowskiego graniczącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Główny Lekarz Weterynarii współpracuje z właściwymi organami państw członkowskich w celu określenia środków zwalczania choroby.

§ 19 . 1. Główny Lekarz Weterynarii w ciągu 90 dni od dnia stwierdzenia choroby u dzików w obszarze, w którym nie stosuje się środków zwalczania choroby u dzików, przedstawia Komisji Europejskiej do zatwierdzenia plan środków podejmowanych w celu zwalczania choroby w obszarze, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2 oraz w gospodarstwach znajdujących się w tym obszarze, zwany dalej „planem zwalczania”.

2. Środki zawarte w planie zwalczania, po ich zatwierdzeniu przez Komisję Europejską, zastępują, w dniu określonym przy zatwierdzaniu planu zwalczania, środki określone w § 18.

3. Plan zwalczania zawiera w szczególności informacje dotyczące:

- 1) wyników przeprowadzonego dochodzenia epizootycznego oraz badań, o których mowa w § 18 ust. 4 pkt 1-3;
- 2) geograficznego rozprzestrzenienia choroby;
- 3) określenia obszaru, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2;

- 4) organizacji współpracy między biologami, myśliwymi, organizacjami łowieckimi, służbami ochrony przyrody i służbami weterynaryjnymi w zakresie zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt;
- 5) akcji informacyjnej prowadzonej w celu zwiększenia świadomości myśliwych o środkach, określonych w planie zwalczania, jakie powinni zastosować;
- 6) sposobów ustalania liczby i lokalizacji poszczególnych populacji i subpopulacji dzików w obszarze i wokół obszaru, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2;
- 7) szacunkowej liczby oraz wielkości poszczególnych populacji i subpopulacji dzików w obszarze i wokół obszaru, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2;
- 8) ustalenia skali zakażenia wirusem choroby wśród populacji dzików poprzez przeprowadzenie:
 - a) badań, w tym badań laboratoryjnych, dzików odstrzelonych lub padłych,
 - b) dochodzenia epizootycznego, z uwzględnieniem podziału na kategorie wiekowe dzików;
- 9) środków podjętych w celu ograniczenia rozprzestrzeniania choroby związanego z przemieszczaniem dzików oraz kontaktami między populacjami lub subpopulacjami dzików;
- 10) środków podjętych w celu ograniczenia populacji dzików wrażliwych na wirusa choroby, w szczególności warchlaków;
- 11) środków, jakie powinni przestrzegać myśliwi w celu uniknięcia rozprzestrzeniania choroby;
- 12) sposobu usuwania odstrzelonych lub padłych dzików poprzez:
 - a) przetworzenie ich tusz lub zwłok pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii lub
 - b) przeprowadzenie przez powiatowego lekarza weterynarii badań, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, oraz:
 - przetworzenie w sposób, o którym mowa w § 4 pkt 2 lit. c zwłok, tusz oraz mięsa pozyskanego ze zwierząt, u których wyniki badań wykazały obecność wirusa choroby,
 - przetworzenie w sposób, o którym mowa w § 4 pkt 2 lit. c produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego,
 - zakazanie wprowadzania mięsa dzików na rynek, w przypadku gdy wyniki badań wykluczyły obecność wirusa choroby;

- 13) dochodzenia epizootycznego przeprowadzanego w odniesieniu do każdego odstrzelonego lub padłego dzika, które pozwoli na ustalenie co najmniej:
 - a) obszaru, w którym dzik został odstrzelony lub padł,
 - b) daty odstrzelenia lub znalezienia padłego dzika,
 - c) osoby, która odstrzeliła lub znalazła padłego dzika,
 - d) wieku i płci dzika,
 - e) objawów przed odstrzeleniem - w przypadku odstrzelenia dzika,
 - f) stanu zwłok - w przypadku znalezienia padłego dzika,
 - g) obecności wirusa choroby, na podstawie wyników badań laboratoryjnych;
- 14) przeprowadzanych kontroli i stosowanych środków w gospodarstwach znajdujących się w obszarze lub, jeżeli to konieczne, wokół obszaru, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2, w szczególności:
 - a) kontroli przemieszczania zwierząt wewnątrz, z i do obszaru, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2,
 - b) środków obejmujących zakaz przemieszczania świń oraz materiału biologicznego świń z obszaru, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2, w celu wprowadzania na rynek;
- 15) kryteriów, jakie mają zostać zastosowane przy uchylaniu środków mających na celu zwalczanie choroby w obszarze, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2 oraz w gospodarstwach znajdujących się w tym obszarze;
- 16) organu odpowiedzialnego za nadzór i koordynację organów realizujących plan zwalczania;
- 17) systemu umożliwiającego Radzie Sanitarno-Epizootycznej regularną ocenę wyników realizacji planu zwalczania;
- 18) środków podjętych po upływie co najmniej 12 miesięcy od dnia stwierdzenia ostatniego przypadku choroby dzików w obszarze, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2, mających na celu ocenę skuteczności zwalczania choroby.
 4. Środki, o których mowa w ust. 3 pkt 9 mogą obejmować zakaz polowań.
 5. Środki, o których mowa w ust. 3 pkt 18 stosuje się przez okres co najmniej 12 miesięcy i obejmują one w szczególności środki, o których mowa w ust. 3 pkt 8, 12 i 13.
 6. Zmiany lub uzupełnienia dokonywane w planie zwalczania podlegają zatwierdzeniu przez Komisję Europejską.

7. Główny Lekarz Weterynarii przesyła co 6 miesięcy do Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich sprawozdanie dotyczące sytuacji epizootycznej oraz wyników realizacji planu zwalczania.

§ 20. 1. W przypadku stwierdzenia choroby u świń oraz gdy sytuacja epizootyczna wskazuje na zagrożenie jej rozprzestrzeniania, dopuszcza się wprowadzenie szczepień interwencyjnych.

2. Główne kryteria oraz czynniki ryzyka, które powinny być uwzględnione przez Głównego Lekarza Weterynarii przy podejmowaniu decyzji o wprowadzeniu szczepień interwencyjnych u świń, są określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 21. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską o decyzji, o której mowa w § 20 ust. 2 oraz przedkłada jej do zatwierdzenia plan szczepień interwencyjnych świń, który zawiera informacje dotyczące w szczególności:

- 1) sytuacji epizootycznej, która doprowadziła do konieczności wprowadzenia szczepień interwencyjnych,
- 2) obszaru geograficznego i liczby gospodarstw, w których są utrzymywane świny, w których zostaną wprowadzone szczepienia interwencyjne,
- 3) szacunkowej liczby świń które zostaną zaszczepione, z określeniem kategorii wiekowych i hodowlanych tych świń,
- 4) rodzaju szczepionki, jaka ma zostać użyta,
- 5) czasu trwania szczepień interwencyjnych,
- 6) sposobu trwałego znakowania oraz rejestracji zaszczepionych świń,
- 7) szczegółowego określenia warunków przemieszczania świń lub produktów od nich pozyskanych;
- 8) kryteriów, które będą brane pod uwagę przy podejmowaniu decyzji, czy w gospodarstwach kontaktowych mają być wprowadzone szczepienia interwencyjne, czy środki, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 3;
- 9) opis badań klinicznych i laboratoryjnych przeprowadzonych w gospodarstwach objętych szczepieniami interwencyjnymi oraz w innych gospodarstwach znajdujących się w obszarze tych szczepień, w szczególności jeśli mają zostać użyte szczepionki znakowane.

§ 22. 1. Bez uszczerbku dla środków stosowanych w obszarach zapowietrzonym i zagrożonym, w obszarze szczepień interwencyjnych:

- 1) zakazuje się wywożenia świń z obszaru szczepień interwencyjnych, z wyjątkiem transportu do:
 - a) wyznaczonej przez powiatowego lekarza weterynarii rzeźni znajdującej się w obszarze szczepień lub w pobliżu obszaru szczepień, w celu niezwłocznego dokonania ich uboju; tusze świń przetwarza się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii,
 - b) zakładu prowadzącego działalność w zakresie przetwarzania, wykorzystywania lub usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w celu niezwłocznego zabicia tych świń; zwłoki świń przetwarza się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii;
- 2) przepisy § 10 ust. 9 stosuje się odpowiednio;
- 3) niszczy się materiał biologiczny świń, które mają być zaszczepione, pobrany w okresie 30 dni przed rozpoczęciem wykonywania szczepień interwencyjnych.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, stosuje się w obszarze szczepień interwencyjnych przez okres co najmniej 6 miesięcy od dnia zakończenia wykonywania szczepień interwencyjnych.

§ 23. 1. Przed końcem okresu, o którym mowa w § 22 ust. 2 zakazuje się:

- 1) wyprowadzania z gospodarstwa świń, u których wyniki badań serologicznych wykazały obecność przeciwciał przeciwko wirusowi choroby, z wyjątkiem bezpośredniego transportu do rzeźni w celu niezwłocznego dokonania ich uboju;
- 2) pobierania materiału biologicznego od świń, o których mowa w pkt 1;
- 3) wyprowadzania z gospodarstwa prosiąt pochodzących od macior, u których wyniki badań serologicznych wykazały obecność przeciwciał przeciwko wirusowi choroby, z wyjątkiem bezpośredniego transportu tych prosiąt do:
 - a) rzeźni w celu niezwłocznego dokonania ich uboju,
 - b) wyznaczonego przez powiatowego lekarza weterynarii gospodarstwa, z którego następnie zostaną bezpośrednio przetransportowane do rzeźni w celu niezwłocznego dokonania ich uboju,
 - c) gospodarstwa, po uzyskaniu u nich wyniku badania serologicznego wykluczającego obecność przeciwciał przeciwko wirusowi choroby.

2. Główny Lekarz Weterynarii, przed zatwierdzeniem planu szczepień interwencyjnych przez Komisję Europejską, może podjąć decyzję o wprowadzeniu szczepień interwencyjnych u świń, pod warunkiem, że plan szczepień interwencyjnych:

- 1) zawiera informacje, określone w § 21;
- 2) zawiera nakaz zabicia lub ubicia wszystkich świń w gospodarstwie, w którym mają zostać wprowadzone szczepienia interwencyjne, w zakładach, o których mowa w § 22 ust. 1 pkt 1, niezwłocznie po zakończeniu wykonywania szczepień oraz określa sposób postępowania ze świeżym mięsem pozyskanym z tych świń, stosownie do przepisów § 10 ust. 9;
- 3) został wraz z decyzją o jego wprowadzeniu zgłoszony Komisji Europejskiej przed rozpoczęciem wykonywania szczepień interwencyjnych.

§ 24. Środki, o których mowa w § 22 ust. 1 mogą zostać uchylone, gdy:

- 1) wszystkie świnie w gospodarstwach, gdzie wprowadzono szczepienia interwencyjne, zostały zabite lub ubite w zakładach, o których mowa w § 22 ust. 1 pkt 1;
- 2) postępowanie z mięsem pozyskanym ze świń szczepionych, odbywa się stosownie do przepisów § 10 ust. 9;
- 3) we wszystkich gospodarstwach, w których utrzymywane były szczepione świnie, przeprowadzono czyszczenie i odkażanie w sposób określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 4) ponowne umieszczanie świń w gospodarstwie, w którym wprowadzono szczepienia interwencyjne następuje po upływie co najmniej 10 dni od dnia zabicia lub poddania ubojowi świń oraz od dnia zakończenia czyszczenia i odkażania gospodarstwa;
- 5) po ponownym umieszczeniu, świnie we wszystkich gospodarstwach w obszarze szczepień interwencyjnych poddane są badaniom klinicznym i laboratoryjnym w celu wykrycia albo wykluczenia wirusa choroby; w przypadku świń ponownie umieszczanych w gospodarstwach, gdzie były wprowadzone szczepienia, badania mogą być przeprowadzone po upływie co najmniej 40 dni od dnia ponownego umieszczenia; w tym czasie świnie nie mogą być wywożone z tych gospodarstw.

§ 25. 1. W sytuacji, gdy została użyta szczepionka znakowana, dopuszczalne jest odstępianie od środków, o których mowa w § 22 i § 23 ust. 1, w szczególności w zakresie znakowania oraz dalszego wykorzystania mięsa pozyskanego ze szczepionych świń oraz miejsca przeznaczenia produktów poddanych obróbce, po spełnieniu następujących warunków:

- 1) plan szczepień interwencyjnych został zatwierdzony przez Komisję Europejską;
- 2) Główny Lekarz Weterynarii przedłożył Komisji Europejskiej wniosek, wraz z obszernym sprawozdaniem zawierającym raport z wykonania szczepień interwencyjnych świń, wyników szczepień oraz ogólnej sytuacji epizootycznej;
- 3) została przeprowadzona kontrola wykonania szczepień interwencyjnych, w sposób określony w art. 55 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

2. Odstąpienie od środków, o których mowa w § 22 i § 23 ust. 1 jest możliwe po przeprowadzeniu analizy ryzyka związanej z rozprzestrzenianiem wirusa choroby poprzez przemieszczanie lub wprowadzanie na rynek zaszczepionych świń, ich potomstwa lub produktów.

§ 26. 1. W przypadku wystąpienia choroby u dzików oraz gdy sytuacja epizootyczna wskazuje na zagrożenie dalszego jej rozprzestrzeniania, dopuszcza się wprowadzenie szczepień interwencyjnych.

2. Główny Lekarz Weterynarii przedkłada Komisji Europejskiej plan szczepień interwencyjnych dzików, który zawiera informacje dotyczące w szczególności:

- 1) sytuacji epizootycznej, która doprowadziła do konieczności wprowadzenia szczepień interwencyjnych;
- 2) obszaru, będącego częścią obszaru zapowietrzonego, określonego w sposób, o którym mowa w § 18 ust. 3, w którym mają zostać wprowadzone szczepienia interwencyjne;
- 3) rodzaju szczepionki;
- 4) procedury wykonywania szczepień interwencyjnych;
- 5) przewidywanego czasu trwania szczepień interwencyjnych;
- 6) przybliżonej liczby dzików, które mają zostać zaszczepione;
- 7) środków stosowanych w celu uniknięcia znaczących zmian populacji dzików;

- 8) środków stosowanych w celu uniknięcia ewentualnego przeniesienia wirusa szczepionkowego na świnie utrzymywane w gospodarstwach w obszarze szczepień dzików;
- 9) oczekiwanych wyników wprowadzonych szczepień interwencyjnych oraz kryteriów, które będą brane pod uwagę przy kontroli skuteczności tych szczepień;
- 10) organu odpowiedzialnego za nadzór nad wykonywaniem szczepień interwencyjnych;
- 11) możliwości oceny wyników wykonanych szczepień interwencyjnych przez Radę Sanitarno-Epizootyczną.

3. Zmiany lub uzupełnienia w planie szczepień interwencyjnych dzików podlegają zatwierdzeniu przez Komisję Europejską.

4. W przypadku gdy obszar szczepień interwencyjnych dzików znajduje się w pobliżu Państwa Członkowskiego, w którym stosuje się środki mające na celu zwalczanie klasycznego pomoru świń u dzików, wówczas zapewnia się spójność między planami szczepień interwencyjnych i środkami stosowanymi w Rzeczypospolitej Polskiej oraz w danym państwie członkowskim.

5. Główny Lekarz Weterynarii, co 6 miesięcy przesyła Komisji Europejskiej oraz właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej sprawozdanie dotyczące wyników wprowadzonych szczepień interwencyjnych u dzików.

§ 27. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 października 2004 r. w sprawie zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz. U. Nr 231, poz. 2324).

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

- ¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).
- ²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz. Urz. WE L 316 z 1.12.2001, str.1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 34, str. 234).
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127 i Nr 144, poz. 1045).

Załącznik nr 1

Główne kryteria oraz czynniki ryzyka, które powinny być uwzględnione przez powiatowego lekarza weterynarii przy podejmowaniu decyzji o zabiciu świń w gospodarstwach kontaktowych

Główne kryteria oraz czynniki ryzyka	Decyzja	
	Za zabijaniem	Przeciwko zabijaniu
Objawy kliniczne wskazujące na chorobę w gospodarstwie kontaktowym	Tak	Nie
Przemieszczanie świń z ogniska choroby do gospodarstwa kontaktowego po dacie prawdopodobnego wprowadzenia wirusa choroby do zapowietrzonego gospodarstwa	Tak	Nie
Położenie gospodarstwa kontaktowego w obszarze o wysokim zagęszczeniu świń	Tak	Nie
Prawdopodobne rozprzestrzenienie wirusa choroby z ogniska choroby przed zastosowaniem środków zwalczania choroby	Masowe / niewiadome	Ograniczone
Położenie gospodarstwa kontaktowego w zasięgu 500 metrów ¹⁾ od ogniska choroby	Tak	Nie
Położenie gospodarstwa kontaktowego w pobliżu więcej niż jednego ogniska choroby	Tak	Nie
Liczba świń w ognisku choroby i/lub gospodarstwie kontaktowym	Duża	Mała

¹⁾ W przypadku obszarów o wysokim zagęszczeniu świń, przyjmuje się większą odległość.

Warunki i sposoby przeprowadzania czyszczenia i odkażania

1. Powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) określa produkty biobójcze, jakie mają zostać użyte w celu zniszczenia wirusa choroby, oraz ich stężenia, uwzględniając:
 - a) skuteczność działania produktów biobójczych,
 - b) charakterystykę budynków, pojazdów lub przedmiotów, które mają być poddane odkażaniu;
- 2) określa parametry techniczne dla stosowania środków czyszczących i produktów biobójczych, w szczególności ciśnienie, minimalną temperaturę i czas oddziaływania, mając na względzie zalecenia producenta;
- 3) określa sposób usunięcia wody używanej do czyszczenia, mając na względzie uniemożliwienie rozprzestrzenienia wirusa choroby;
- 4) prowadzi dokumentację dotyczącą przeprowadzonych czynności związanych z czyszczeniem i odkażaniem.

2. Czyszczenie i odkażanie obejmuje w szczególności:

- 1) spryskanie produktami biobójczymi wszystkich miejsc, w których były utrzymywane świnie, oraz nasączenie tymi środkami legowisk i ściółki;
- 2) usunięcie nawozu naturalnego i ściółki oraz poddanie ich obróbce w celu zniszczenia wirusa choroby;
- 3) demontaż lub usunięcie sprzętu i wyposażenia z pomieszczeń, w których były utrzymywane świnie;
- 4) usunięcie tłuszczu i brudu ze wszystkich odkażanych powierzchni przy użyciu środków odtłuszczających oraz zmycie ich wodą;
- 5) szorowanie oraz zmywanie odkażanych powierzchni przy użyciu produktów biobójczych pod ciśnieniem; środki te pozostawia się na odkażanych powierzchniach przez okres zalecany przez producenta, przy czym nie krócej niż przez 24 godziny; zmywanie przeprowadza się w sposób uniemożliwiający skażenie wcześniej zmytych powierzchni;

- 6) zmywanie odkażanych powierzchni przy użyciu wody pod ciśnieniem, po upływie okresu, o którym mowa w pkt 5;
- 7) zniszczenie sprzętu, o którym mowa w pkt 3, oraz innego sprzętu, który mógł zostać skażony - jeżeli jego oczyszczenie lub odkażenie nie jest możliwe.

3. Obróbka, o której mowa w ust. 2 pkt 2, polega na:

- 1) kopcowaniu przez co najmniej 42 dni w celu biotermicznego odkażenia, po uprzednim spryskaniu produktami biobójczymi, albo na niszczeniu poprzez spalanie lub zakopanie - w przypadku obornika i ściółki;
- 2) przechowywaniu, co najmniej przez 42 dni od dnia ostatniego dodania zakażonego materiału - w przypadku gnojowicy; powiatowy lekarz weterynarii może zezwolić na skrócenie okresu przechowywania gnojowicy, jeżeli została poddana innej obróbce zapewniającej zniszczenie wirusa choroby.

4. Warunki i sposoby przeprowadzania wstępnego czyszczenia i odkażania:

- 1) przed przystąpieniem do zabijania świń podejmuje się czynności niezbędne do wykluczenia lub ograniczenia rozprzestrzeniania wirusa choroby, w szczególności zaopatrzuje się osoby dokonujące czyszczenia lub odkażania w sprzęt służący do przeprowadzenia odkażania, odpowiednią ilość odzieży ochronnej oraz wyłącza się wentylację w pomieszczeniach, w których świnie były utrzymywane;
- 2) wstępne czyszczenie i odkażanie przeprowadza się niezwłocznie po zabiciu wszystkich świń;
- 3) sprzęt używany przy zabijaniu świń czyści się i odkaża;
- 4) zwłoki zabitych świń odkaża się poprzez spryskanie ich produktami biobójczymi;
- 5) jeśli tusze świń mają zostać wywiezione z gospodarstwa w celu ich przetworzenia, wówczas do tego celu zapewnia się użycie zakrytych oraz szczelnych pojemników;
- 6) krew oraz części zwłok zwierzęcych pozostałe w miejscu zabicia świń zbiera się i przetwarza wraz z tymi zwłokami;
- 7) niezwłocznie po usunięciu świń z miejsc, w których były one utrzymywane, miejsca te czyści się i odkaża w sposób określony w ust. 2;
- 8) przepis pkt 6 do miejsc, w których świnie były zabijane, stosuje się odpowiednio.

5. Końcowe czyszczenie i odkażanie przeprowadza się w następujący sposób:

- 1) usuwa się nawóz naturalny, ściółkę oraz poddaje się je obróbce w celu zniszczenia wirusa choroby, w sposób określony w ust. 3;
- 2) usuwa się tłuszcz i brud ze wszystkich odkażanych powierzchni przy użyciu środków odtłuszczających, a następnie zmywa się te środki przy użyciu wody;

- 3) zmywa się odkażane powierzchnie przy użyciu produktów biobójczych pod ciśnieniem; środki te pozostawia się na tych powierzchniach przez okres zalecany przez producenta, przy czym nie krócej niż przez 24 godziny; zmywanie przeprowadza się w sposób uniemożliwiający skażenie wcześniej zmytych powierzchni;
- 4) po upływie 7 dni od dnia zakończenia czynności, o których mowa w pkt 3, czynności, o których mowa w pkt 2 i 3, wykonuje się ponownie, a następnie zmywa się odkażane powierzchnie przy użyciu wody.

6. Powiatowy lekarz weterynarii może ustalić szczególne sposoby czyszczenia i odkażania w przypadku gospodarstw, w których świnie są utrzymywane na otwartym terenie.

7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do obróbki, o której mowa w ust. 2 pkt 2.

**Główne kryteria oraz czynniki ryzyka, które powinny być uwzględnione przez
Głównego Lekarza Weterynarii przy podejmowaniu decyzji o wprowadzeniu
szczepień interwencyjnych u świń**

Główne kryteria oraz czynniki ryzyka	Decyzja	
	Za szczepieniem	Przeciwko szczepieniu
Liczba ognisk/dynamika zachorowań w poprzednich 10-20 dniach	Wysoka/szybki wzrost	Niska/powolny wzrost lub spadek
Usytuowanie gospodarstwa w obszarze o wysokim zagęszczeniu świń	Tak	Nie
Prawdopodobieństwo dalszych ognisk w tym obszarze w ciągu dwóch następnych 2 miesięcy lub później	Wysoce prawdopodobne	Mało prawdopodobne
Brak możliwości przetworzenia zwłok zabitych świń	Tak	Nie

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie zwalczania klasycznego pomoru świń stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 61 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625 z późn. zm.).

Konieczność wydania rozporządzenia wynika ze zmiany upoważnienia ustawowego, które zostało dokonane ustawą z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127). Upoważnienie ustawowe z art. 61 pkt 1 zostało poszerzone o obowiązek określenia szczegółowych warunków zapobiegania wystąpieniu choroby zakaźnej zwierząt. Stąd też zaistniała konieczność zmiany obowiązującego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 października 2004 r. w sprawie zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz. U. Nr 231, poz. 2324) i wprowadzenia rozwiązań związanych z zapobieganiem klasycznemu pomorowi świń, w szczególności dotyczących zasad i trybu wprowadzania oraz wykonywania szczepień interwencyjnych świń i dzików.

Załącznik nr 4 do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt wprowadza zakaz wykonywania szczepień interwencyjnych przeciwko klasycznemu pomorowi świń. Jednakże w ostatnim czasie Unia Europejska podnosi kwestie ewentualnej możliwości wprowadzenia szczepień interwencyjnych w ściśle określonych sytuacjach. Dzięki zmianie upoważnienia ustawowego materia ta została uregulowana w projekcie rozporządzenia jako jeden ze sposobów zapobiegania wystąpieniu klasycznego pomoru świń.

Niezależnie od wprowadzenia powyższych zmian, mających charakter merytoryczny, w projekcie nowego rozporządzenia dokonano również szeregu zmian o charakterze formalno-redakcyjnym, mających na celu dokonanie prawidłowej implementacji dyrektywy 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń.

Projekt niniejszego rozporządzenia był poprzedzony rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 października 2004 r. w sprawie zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz. U. Nr 231, poz. 2324), który stosownie do art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127) zachowuje moc do dnia wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.

Przepisy rozporządzenia wdrażają przepisy Unii Europejskiej, w związku z tym

jego projekt nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i aktów normatywnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt niniejszego rozporządzenia, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), został umieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia znajduje się w Programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia oddziałuje na organy Inspekcji Weterynaryjnej oraz inne podmioty biorące udział w zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a także na producentów trzody chlewnej.

2. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych

Koszty związane ze zwalczaniem klasycznego pomoru świń będą ponoszone w ramach środków budżetowych przewidzianych na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt zaplanowanych w ustawie budżetowej na dany rok.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Przepisy projektowanego rozporządzenia nie będą miały wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia zapewni bezpieczeństwo epizootyczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na wypadek wystąpienia klasycznego pomoru świń, a co za tym idzie zwiększy konkurencyjność producentów trzody chlewnej na rynku Unii Europejskiej.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie przesłany do zaopiniowania przez Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną, Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Sekcję Krajową NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „*Medicus Veterinarius*”, Krajową Radę Izb Rolniczych, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”, Polski Związek Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa, Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy RP.

Opracowano w Departamencie
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii:

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym: